

Tilkendegivelse

Som opmand i den faglige voldgiftssag FV2011.0021:

Fagligt Fælles Forbund (tidligere Træ-Industri-Byg)

(forhandlingssekretær Svend-Aage Poulsen)

mod

Dansk Byggeri

for

LKN Byg ApS

(chefkonsulent Henrik Olsen)

bekræfter jeg hermed forløbet af den mundtlige forhandling mv. den 7. marts 2011 som følger:

Uoverensstemmelsen angik betalingen for et udført akkordarbejde.

Klager nedlagde påstand om, at voldgiftsretten skal fastsætte akkordsummen på akkordarbejdet på Pakhusgården. (Svendene har krævet 1.032.545,79 kr. Virksomheden har tilbudt og betalt 750.271,92 kr.)

Indklagede påstod klager tilpligtet at anerkende, at akkorden er endeligt afregnet ved virksomhedens betaling.

Det omhandlede arbejde har tidligere været behandlet i Arbejdsretten (AR2009.0721), hvor retsformanden den 19. januar 2010 efter bevisførelse afgjorde, at "bedømmelsen i henhold til overenskomsten af, hvad der er rette betaling ... egner sig bedst til afgørelse i det fagretlige system", at uoverensstemmelsen om betalingen således "i sin helhed afgøres ved fagretlig behandling", og at sagen om efterbetaling derfor blev afvist fra Arbejdsretten.

Under en påfølgende faglig voldgiftssag (FV2010.0076) nedlagde klager påstand om, at virksomheden skulle anerkende, principalt at der ikke var indgået en endelig akkordaftale og efterbetale i

alt 236.432,65 kr., subsidiært at der ikke var opnået enighed om en akkordsum, der derfor måtte fastsættes af voldgiftsretten. Indklagede påstod klager tilpligtet at anerkende, at arbejdet var udført som akkordarbejde, og at akkorden skulle afregnes med de 750.271,92 kr. Under sagen enedes parterne imidlertid om, at voldgiftsretten alene skulle afgøre, om arbejdet skulle aflønnes som akkordarbejde eller på timelønsbasis, og om der i givet fald var indgået aftale om en akkordsum, idet sagens øvrige spørgsmål blev udskudt til afgørelse ved forhandling eller supplerende faglig voldgift. Opmanden afgjorde herefter i sin kendelse af 30. august 2010, at klager skulle anerkende, at arbejdet var udført som akkordarbejde, og at indklagede skulle anerkende, at der ikke var indgået aftale om akkordsummen. I opmandens begrundelse blev det bl.a. anført, at det ikke for afgørelsen om afregning som akkordarbejde kunne tillægges væsentlig betydning, at der ikke mellem parterne var enighed om prisen på arbejdet, da denne uenighed i givet fald kunne løses efter det fagretlige system.

Efter afsigelsen af voldgiftskendelsen viste det sig imidlertid ikke muligt for parterne at forhandle sig til en akkordsum.

Under den nu anlagte faglige voldgiftssag har klager herefter gjort gældende, at akkordsummen må fastsættes af voldgiftsretten.

Indklagede har navnlig gjort gældende, at virksomheden rettidigt har kritiseret svendenes akkordregnskab, jf. Bygningsoverenskomstens § 34, stk. 2, men at svendene ikke inden for fristen på 4 uger har begæret mægling omkring de punkter i virksomhedens kritik, som de ikke var enige i.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 7. marts 2011 med undertegnede fhv. højesteretsdommer Poul Sørensen som opmand. Der blev afgivet supplerende forklaring af Bjørn Dybvald, Peter Svensson og Gerhard Fuglsang, alle for klager, samt for virksomheden Kent Nicolaisen og for Dansk Byggeri konsulent Søren Bech.

Efter bevisførelse, procedure og votering var parterne enige om at afslutte sagen i overensstemmelse med min tilkendegivelse, hvorefter klagers fornævnte påstand ville blive taget til følge med 943.837,01 kr.

Begrundelsen for afgørelsen:

Det følger af Bygningsoverenskomstens § 34 om opgørelse af akkorder, at der foreligger en bindende aftale om akkordprisen, når medarbejderne og virksomheden er enige om et akkordregn-

skab (jf. herved § 34, stk. 4), når et akkordregnskab ikke er blevet rettidigt kritiseret af virksomheden (§ 34, stk. 2), eller når der ikke rettidigt er reageret på virksomhedens kritik (§ 34, stk. 5).

Det blev ved opmandskendelsen af 30. august 2010 afgjort, at det omhandlede arbejde skal betales som akkordarbejde, men at der ikke var indgået en bindende aftale om akkordsummen.

I hvert fald under de foreliggende omstændigheder, hvor svendenes uunderskrevne akkordregnskab var betegnet som "forslag til opgørelse", hvor der ved opmandskendelsen udtrykkeligt ikke blev taget stilling til klagers subsidiære påstand om voldgiftsrettens fastsættelse af akkordsummen, og hvor opmanden bl.a. bemærkede, at uenigheden om prisen på arbejdet, som den var kommet til udtryk i virksomhedens kritik, i givet fald måtte løses efter det fagretlige system, må opmandskendelsen forstås således, at det foreliggende kritiserede regnskab ikke var en bindende aftale om akkordsummen, men at prisen på akkordarbejdet derefter skulle forhandles mellem parterne. Da disse forhandlinger ikke har resulteret i enighed, må akkordprisen i fortsat mangel af enighed mellem parterne herefter fastsættes af voldgiftsretten.

Kent Nicolaisen har under sagen forklaret, at han under de indledende forhandlinger om akkordsummen var enig i, at de opmålte akkordpriser kunne tillægges 30 % for reovering, dog at han ikke mener, at han dengang havde set det sidste regnskab nr. 2656 på 66.498,75 kr., men kun de tidligere regnskaber på i alt 604.481,60 kr., idet det afgørende for ham mere var saldoen.

På denne baggrund og efter, hvad der under voldgiftssagen i øvrigt er blevet oplyst om tilvejebringelsen af akkordregnskabet mv., findes akkorden at skulle betales som kritiseret af virksomheden, dog fraset det omtvistede reoveringstillæg, der skal betales med 30 % som anført i forslaget til opgørelse.

Udregnet på denne måde er der enighed om, at akkorden i alt vil skulle opgøres til 943.837,01 kr.

København den 10. marts 2011

Poul Sørensen